

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Κ.Ο. ΠΑΣΟΚ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ

355
23 8 12

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, κ. Ιωάννη Στουρνάρα

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ,
κ. Κωνσταντίνο Χατζηδάκη

ΘΕΜΑ: ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΟΥ ΛΙΑΝΕΜΠΟΡΙΟΥ ΣΤΗΝ
ΑΡΓΟΛΙΔΑ

Κύριε Υπουργέ,

σε πρόσφατη συνάντησή μου με τον Εμπορικό Σύλλογο Άργους, τον Σύνδεσμο Εμπορικών Καταστημάτων Άργους και τον Εμπορικό Σύλλογο Ναυπλίου για το σύνολο των θεμάτων που απασχολούν τον κλάδο του λιανεμπορίου στην Αργολίδα, μου κατατέθηκε σχετικό υπόμνημα με την καταγραφή των βασικών προβλημάτων. Σύμφωνα με το κείμενο που μου κατέθεσαν οι εκπρόσωποι των Συλλόγων, τα θέματα αρμοδιότητας των Υπουργείων Οικονομικών και Ανάπτυξης για τα οποία απαιτούνται σχετικές απαντήσεις, είναι τα ακόλουθα:

“1. Όσον αφορά στις επιταγές, όταν αυτή για παράδειγμα αλλάζει ημερομηνία, π.χ. λήγει 31/8/12 και γίνει αντικατάσταση με ισόποση μεταγενέστερης ημερομηνίας, π.χ. 30/9/12 και αυτό γίνεται κατ' επανάληψη, τότε αφενός η τράπεζα δεν δίνει μπλοκ επιταγών στην επιχείρηση και αφετέρου δεν δέχεται επιταγές της επιχείρησης, όταν αυτή την στείλει στον προμηθευτή της, που αυτός με τη σειρά του την δίνει στην τράπεζα ως πλαφόν.

Το ίδιο γίνεται και με το σφράγισμα της επιταγής, παρ'ότι ο νόμος προβλέπει ότι εάν η επιταγή πληρωθεί μέσα σε 30 ημέρες μετά την σφράγισή της δεν υφίσταται λόγος εγγραφής στο σύστημα “Τειρεσία”. Εν τούτοις οι τράπεζες εάν γίνεται αυτό κατ'επανάληψη, τότε εφαρμόζουν τα ίδια μέτρα που αναφέρονται και πιο πάνω. Προτείνουμε λοιπόν η κυβέρνηση εφόσον χρηματοδοτεί την ανακεφαλοποίηση των τραπεζών να επιβάλει τη διακοπή αυτής της πρακτικής.

Επίσης προτείνουμε οι 8 ημερολογιακές ημέρες περιθώριο για την σφράγιση της επιταγής μετά την λήξη της, καθώς και 30 ημερολογιακές ημέρες περιθώριο μετά την σφράγιση της επιταγής για την εξόφλησή της να γίνουν οκτώ και τριάντα εργάσιμες αντίστοιχα.

2. Υπάρχουν επιχειρηματικά δάνεια όπου οι δανειολήπτες αδυνατούν να τα αποπληρώσουν μετά το ξέσπασμα της κρίσης. Προτείνουμε θέσπιση νόμου – ρύθμισης για την υπερχρεωμένη επιχείρηση, αντιστοίχου με εκείνου των υπερχρεωμένων νοικοκυριών, στον οποίο θα μπορούν να ενταχθούν οι εμπορικές επιχειρήσεις κάθε νομικής μορφής για την αποφυγή των ποινικών διώξεων. Η παράγραφος 2 του Νόμου 3869 (“2. Δεν επιτρέπεται η ρύθμιση οφειλών που έχουν αναληφθεί το τελευταίο έτος πριν την υποβολή της αίτησης για την έναρξη της διαδικασίας κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του παρόντος νόμου”) να καταργηθεί διότι οι τράπεζες πιέζουν να γίνουν ρυθμίσεις με τους δικούς τους όρους, ή διαφορετικά εκβιάζουν πως θα κάνουν καταγγελία του δανείου. Οπότε πολλοί δανειολήπτες υπό την πίεση των τραπεζών και από άγνοια παγιδεύονται κι έτσι χάνουν το δικαίωμα της ευνοϊκής ρύθμισης.

Εάν αυτό δεν είναι εφικτό άμεσα, θα πρέπει να ανασταλεί η πληρωμή των δόσεων και των τόκων των δανείων για 2 έτη και μετά το πέρας των 2 ετών να πληρώνεται μόνο το κεφάλαιο χωρίς τόκους σε μικρές δόσεις για να μπορέσουν οι εμπορικές επιχειρήσεις να παραμείνουν ζωντανές και οι τράπεζες να μην χάσουν χρήματα τους.

Σε αντίθετη περίπτωση εάν γίνει χρονική επιμήκυνση της αποπληρωμής του δανείου σε μικρές δόσεις, δεν δίνεται λύση γιατί ο τόκος στην ουσία γίνεται κεφάλαιο και ενώ πληρώνεις αντί να μειώνεται το δάνειο, αυξάνεται. Κάτι αντίστοιχο να γίνει και με το ΤΕΜΠΜΕ.

3. Όσον αφορά στην άσκηση ποινικών διώξεων σε όσους υπάγονται στον “Τειρεσία” τα τελευταία 3 χρόνια με την εμφάνιση της κρίσης, προτείνεται η αναστολή αυτών, για να τους δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία να συνεχίσουν την εμπορική τους δραστηριότητα.

4. Προτείνουμε δια νόμου μείωση του ενοικίου, ισόποση με την πτώση τζίρου της κάθε επιχείρησης από το 2008 έως σήμερα.

5. Μεγάλο πρόβλημα στις εμπορικές επιχειρήσεις αποτελούν τα STOCK εμπορεύματα που μετά το δεύτερο χρόνο έχουν χάσει την πραγματική τους αξία. Τα καταστήματα λοιπόν τα εκποιούν με έκπτωση -50%, -60% και ότι μένει το απογράφουν στην κανονική του τιμή. Στην πραγματικότητα όμως έχουν χάσει όχι μόνο το ΦΠΑ και το κέρδος, αλλά και μέρος της χονδρικής. Προτείνουμε να μειώνεται η αξία του εμπορεύματος στην απογραφή την επόμενη σεζόν.

6. Το παραεμπόριο σε κάθε μορφή και στάδιο – από τις πύλες εισόδου έως και την διακίνηση πρέπει να παταχθεί με την εφαρμογή των νόμων περί υπαίθριου εμπορίου, καθώς και ενίσχυση της λειτουργίας των ελεγκτικών μηχανισμών.

Σχετικά με το παραεμπόριο πρέπει πρώτα από όλα η πολιτεία να αποφασίσει να ασχοληθεί ισόβαρα για την εξάλειψη του φαινομένου.

Από εκεί και πέρα επειδή το νομικό πλαίσιο έχει δαιδαλώδεις και πολύπλοκες διαδικασίες πολλών εμπλεκόμενων υπηρεσιών που πρέπει να συντονίζονται κάθε φορά για να επιχειρήσουν, έχει καταστήσει τον νόμο 2323/95 όπως τροποποιήθηκε στην ουσία ανεφάρμοστο.

Η πρόταση μας μπαίνει στην καρδιά του προβλήματος και είναι πολύ απλή. Με το θέμα του παραεμπορίου δεν πρέπει να ασχολούνται υπηρεσίες που έχουν και δεκάδες άλλες αρμοδιότητες και οι οποίες πολλές φορές έχουν πολιτικούς προϊσταμένους που έχουν πολιτικό όφελος από τη λειτουργία του παραεμπορίου.

Άρα η αρμοδιότητα πρέπει να μεταφερθεί σε μια και μόνο υπηρεσία πανελλήνιας εμβέλειας και κεντρικά ελεγχόμενη, ώστε να μην αποτελεί το θέμα αντικείμενο μικροπολιτικής τοπικών παραγόντων. Μια τέτοια υπηρεσία είναι η οικονομική αστυνομία στην οποία πρέπει να ιδρυθεί ειδική και αποκλειστικής απασχόλησης διεύθυνση κατά του παραεμπορίου πάσης φύσεως.

Από τη στιγμή που είναι κοινά αποδεκτό ότι ο τζίρος του παραεμπορίου φτάνει τα 25 δις ετησίως και τα διαφυγόντα έσοδα τα 5 δις, είναι αυτονόητο ότι η σύλληψη αυτής της τεράστιας ποσότητας χρήματος απαιτεί και δικαιολογεί την ενασχόληση ειδικής κρατικής οργάνωσης κεντρικού επιπέδου.

Αν γίνει η οργάνωση αυτή, μετά είναι πολύ εύκολο να βρεθούν τόσο οι εισοδοί στην χώρα όσο και οι πιθανά εμπλεκόμενοι κρατικοί υπάλληλοι. Τέλος σε επίπεδο νομοθετικό απαιτείται τέτοια ρύθμιση, ώστε η σύλληψη του παραεμπορίου να επιφέρει τέτοιες ποινές στον παρέμπορο που θα κάνει την ενασχόληση με το αντικείμενο ιδιαίτερα ζημιογόνα. Η σημερινή απλή κατάσχεση προϊόντων ευτελέστατης αξίας δεν αποθαρρύνει κανένα να συνεχίσει την παρεμπορική δράση. Βέβαια τα παραπάνω προϋποθέτουν να επαλειφθούν οι πολιτικές προσεγγίσεις του τύπου “ένα κομμάτι ψωμί βγάζουν οι κακόμοιροι” που επιτείνει και νομιμοποιεί πολιτικά την ανομία, κάτι που σε μια ευνομούμενη πολιτεία είναι απαράδεκτο και μόνο να διατυπώνεται ως άποψη.

7. Η λειτουργία των λαϊκών αγορών πρέπει να βελτιωθεί και να βρεθούν τρόποι αποφυγής δημιουργίας “παραλαϊκών”. Στην υλοποίηση διαφόρων αιτημάτων που αφορούν τη λειτουργία των λαϊκών αγορών, πρέπει να μετέχουν ενεργά και να γνωμοδοτούν σε τοπικό επίπεδο οι Εμπορικοί Σύλλογοι του νομού.”

ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ ΟΙ κ.κ. ΥΠΟΥΡΓΟΙ :

Με ποιον τρόπο προτίθεται η κυβέρνηση να αντιμετωπίσει τα παραπάνω προβλήματα;

Ημερομηνία, 22 Αυγούστου 2012

Ο Ερωτών Βουλευτής

Γιάννης Μανιάτης